

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 12-01-37557 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

מספר בקשה: 2

בפני כב' השופט יואב פרידמן

מבקשים	1. חברת אידיאה פלוס בע"מ 2. טרמוסיב בע"מ 3. דן יצחק אלבז

נגד

משיבים	מוטי סלע

החלטה

- 1
- 2
- 3 1. שתי בקשות: האחת סילוק על הסף. ביחס לנתבעת טרמוסיב - בשל מעשה ביי"ד בפסק דין
- 4 משנת 2007, וביחס לנתבע מר אלבז - בשל העדר יריבות. השניה לסילוק התביעה על הסף מחמת
- 5 העדר סמכות מקומית, ולחלופין העברתה לבית משפט השלום בתל אביב שקנויה לו סמכות מקומית
- 6 לאור מקום עסקה של חברת אידיאה. ראיתי לדון בבקשות במאוחד.
- 7
- 8 2. ראשית הפרשה ביום 26.10.05, עת הגיש התובע את כתב התביעה המקורי כנגד הנתבעת 2 בלבד
- 9 (להלן: "טרמוסיב") (כתב תביעה מתוקן הוגש ביום 26.02.07). על פי כתב התביעה, שימש התובע
- 10 כגורם המתווך בעסקת שותפות שנוצרה בין הנתבעת 1 (להלן: "אידיאה") לטרמוסיב בשלהי שנת
- 11 2005, לאחר שהובטח לו כי בגין תיווכו יהיה זכאי לתגמול בסך 5% במזומן משווי השקעתו של
- 12 המשקיע בחברה, אופציות לרכישת 5% משיעור המניות להן זכאי המשקיע, ו-8% משווי המכירות
- 13 **שיתהוו** כתוצאה מצירופו של המשקיע האסטרטגי.
- 14
- 15 3. לאחר חתימת ההסכם בין אידיאה לטרמוסיב, נטען שטרמוסיב החלה להתחמק ממתן מידע
- 16 לתובע, מנעה ממנו מלבסס את תביעת התשלום המגיעה לו ממנה עבור פעולותיו, ובהתאם-
- 17 התחמקה מתשלום חובה כלפיו.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 12-01-37557 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

- 1 לאור האמור הגיש התובע את כתב התביעה המקורי, במסגרתו טען כי הוא זכאי לתגמול בסך
- 2 \$28,000 מטרמוסיב, המהווה 5% מסכום ההשקעה של אידיאה בטרמוסיב, וכן לאופציה לרכישת
- 3 5% מכלל מניות טרמוסיב בערך מימוש של \$28,000.
- 4 לחלופין טען כי יש לראות את ההתקשרות מול אידיאה כהתקשרות עם שותף אסטרטגי ועל כן הוא
- 5 זכאי ל-8% מסכום המכירות שתבצע טרמוסיב למשך 3 שנים מתחילת השותפות. מאחר ובאותו
- 6 מועד לא ידע התובע את היקף המכירות של טרמוסיב, לא יכול היה לכמת את תביעתו בעילה זו.
- 7
- 8 4. טרמוסיב טענה בכתב הגנתה כי הוסכם שהתובע יהיה זכאי לתמורה רק לאחר שמשקיע שיביא
- 9 ישקיע בה במזומן. ואולם, מאחר ואידיאה הינה חברה המתמחה בשיווק וקידום מכירות, מעולם לא
- 10 השקיעה בטרמוסיב, וכל ששולם לה הינו עמלה בעבור פעולות השיווק בהן נקטה. מאחר ובאותו
- 11 מועד לא היה לטרמוסיב תזרים מזומנים גבוה, הוסכם כי חלף תשלום, יוקצו לאידיאה 20%
- 12 ממניות טרמוסיב, ועל כן אין המדובר בהשקעה בחברה או בשותף אסטרטגי המקים לתובע את
- 13 זכאותו לקבלת תשלום.
- 14
- 15 5. ביום 01.11.07 התנהל בפניי דיון הוכחות בתיק באותה תביעה קודמת, במהלכו נחקרו מומחה
- 16 התובע, מר שלמה מור, התובע, ומר בני רשף מטעם הנתבעת. בסוף הישיבה הגיעו הצדדים להסכמה
- 17 דיונית למתן פסק דין על פי סעיף 79א עם רצפה ותקרה בערכי ברוטו- של \$8,000+ מע"מ ברצפה, ו-
- 18 \$18,000+ מע"מ בתקרה. בהתאם, נתתי פסק דין במעמד הצדדים בו קבעתי כדלקמן: "הצדדים
- 19 הסמיכוני לפסוק לפי סעיף 79א'. אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע לסילוק סופי ומלא של
- 20 מלוא דרישותיו ותביעותיו מן הנתבעת סך של 14,500 דולר, לפי שער יציג דהיום. הסכום הנ"ל
- 21 כולל שכ"ט עו"ד, אך יש להוסיף עליו מע"מ. הסכום שנפסק ישולם ב-3 תשלומים שווים מידי 30
- 22 יום, התשלום הראשון ישולם ביום 01.12.07. היה ולא ישולם תשלום אחד במועד, תעמוד מלוא
- 23 היתרה לפרעון מיידי".
- 24
- 25 6. ואולם, במהלך חודש 01/12 הגיש התובע את כתב התביעה נשוא דיונו. הפעם מדובר בתביעה
- 26 כנגד אידיאה, טרמוסיב ומר דני אלבו, אחד מבעלי המניות באידיאה ומי שאשרר את הסכם
- 27 ההתקשרות עם התובע. בתביעה זו טען התובע, כי ניהל בנוסף מו"מ נפרד עם אידיאה לעניין תגמולו
- 28 על העסקה, לפיו יזכה לשכר בשווי 2% ממכירות החברה לתקופה של 4 שנים מתחילת המכירות ו-
- 29 15% במקרה של הענקת זכיון לשימוש בטכנולוגיה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 12-01-37557 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

- 1 זאת בניגוד כאמור לתביעה הראשונה, בה התבררה זכאותו של התובע לשכר המגיע לו בעבור איתור
- 2 משקיע בטרמוסיב. היינו כי התובע מודה שעניינה של התביעה החדשה בחברת אידיאה בלבד.
- 3
- 4 7. גם כאן טען התובע כי נסיונותיו לקבל מידע באשר להתפתחות המוצר ושיווקו במשך השנים
- 5 נתקלו בהתעלמות מוחלטת מצד מנהלי אידיאה, ובכך נמנעה ממנו האפשרות לכמת את השכר
- 6 המגיע לו. לטענת התובע, במסגרת בירוריו גילה כי הנתבעות אכן עושות שימוש בטכנולוגיה של
- 7 טרמוסיב, ועל כן הן מפרות את ההסכם שנחתם עמו תוך שהן נמנעות מלשלם לו את התגמולים
- 8 המגיעים לו. לגרסתו, שתי החברות פועלות יחדיו, ולמעשה "בלעו" האחת את השניה ועל כן יש
- 9 לחייב את שתיהן בתשלום התגמולים, ביחד ולחוד. סכום התביעה של התובע בגין הפרת הסכם זה
- 10 עומד אם כן על 450,000 ₪, כאשר בכתב התביעה שמר לעצמו את הזכות להגדיל את סכום התביעה
- 11 במידה ויתברר כי בפועל ביצעה אידיאה מכירות בשיעורים גבוהים יותר מאלו שהוא יודע עליהן.
- 12
- 13 8. בתגובה לכתב תביעה זה, הגישו הנתבעים מספר בקשות לסילוק על הסף כאמור. האחת מטעם
- 14 אידיאה- מחמת חוסר סמכות מקומית; השניה מטעם טרמוסיב- מחמת מעשה בית דין; והשלישית
- 15 מטעם אלבוז- מחמת העדר יריבות.
- 16

מעשה בית דין

- 17
- 18
- 19 9. לטענת **טרמוסיב**, יש לסלק את התובענה על הסף מחמת מעשה בית דין, מכוח פסק הדין שניתן
- 20 על ידי בתביעה הראשונה בשנת 2007. במסגרת בקשתה הזכירה טרמוסיב, כי התובע ויתר על כל
- 21 דרישותיו ותביעותיו כלפיה ומשכך הוא אינו יכול להגיש נגדה תובענה נוספת בגין אי תשלום שכ"ט
- 22 בעבור עמלו, היינו בעילת הפרת הסכם. חרף זאת עוסקת התביעה הנוכחית בהפרת הסכם שכה"ט
- 23 ובאי תשלום התגמולים בעבור מכירות המוצרים, ומשכך יש לדחותה על הסף. לכל זאת מוסיפה
- 24 טרמוסיב וטוענת, כי אף אם היה מדובר בעילה שונה, הרי שחובתו של התובע למצות את כל העילות
- 25 בתביעתו הראשונה, ולא להטרידה בשנית באותו עניין שכבר הוכרע בבית המשפט.
- 26
- 27 10. השיב התובע בתגובתו לבקשה למחיקה על הסף, כי התביעה הראשונה עסקה רק בעניין
- 28 התשלום עמלת התיווך המגיעה לו מטרמוסיב בגין עסקת ההשקעה עם אידיאה, ולא בענייני
- 29 התגמולים המגיעים לו בעבור מכירות המוצרים, הואיל ובאותו זמן טרם החלה אידיאה במכירות
- 30 ועל כן לא הגיעה לו עדיין כל תמורה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 12-01-37557 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

- 1 לגרסתו, ויתר בפסק הדין רק על העילה החוזית הנגזרת מסוגיית איתור המשקיע, ולא על עילות
- 2 אחרות אשר אינן קשורות לחיובה של טרמוסיב, ולראיה כי אכן ויתר על כספים אשר הגיעו לו
- 3 במשך השנים בשל השקעת צדדים שלישיים בטרמוסיב והגדלת אחזקותיה של אידיאה בטרמוסיב
- 4 (מ-20% ל-63%).
- 5 חרף זאת טען, כי לאור הגדלת שיעור האחזקות של אידיאה בטרמוסיב כאמור, יש צורך בבירור
- 6 מעמדה של טרמוסיב כנתבעת, שכן ההסכם לתשלום התגמולים עם אידיאה התבסס על מכירת
- 7 מוצריה של טרמוסיב. מכירת המוצרים נעשת כיום באמצעות טרמוסיב בלבד ולא אידיאה, ולטענת
- 8 התובע נעשה הדבר על מנת להתחמק מתשלום חובה של אידיאה כלפיו. מכאן, שזוהתה של החברה
- 9 המוכרת בפועל הינה טכנית בלבד, ומהרגע בו הוחלט כי טרמוסיב תשלם לאידיאה באמצעות
- 10 הקצאת מניות, הרי שהיא גם מחויבת על פי ההסכם שחתמה אידיאה עם התובע. למעשה טוען
- 11 התובע, כי בשל היותה של אידיאה בעלת השליטה בפועל בטרמוסיב, יש לחייבה גם כן בתשלום
- 12 התגמולים ולאכופ עליה חוזה שעליו לא חתמה, מאחר והמכירות מתבצעות באמצעותה.
- 13
- 14 11. טענות אלו של התובע אינן מקובלות עליי. פסק הדין משנת 2007 כלל סילוק של מלוא דרישותיו
- 15 ותביעותיו של התובע מטרמוסיב, אשר כללו, על פי כתב התביעה המתוקן, אף קבלת תגמולים
- 16 בעבור מכירות המוצרים (לרבות תגמולים עתידיים לתקופה שלאחר הגשת התביעה). הטענה נכללה
- 17 בתביעה בהליך הקודם והעובדה שנטען בכתב התביעה שבהליך הקודם שאין בידי התובע לכמת
- 18 עילה זו, אין משמעה שלא מוצתה. אין מדובר במקרה (שעקרונית אפשרי הוא), בו מדובר על חיובים
- 19 לשיעורין, בהן קמה עילת תביעה נפרדת בגין כל חיוב, ואין פסק הדין מסלק העילה בגין חיובים
- 20 שצמחו לאחר הגשת התביעה הראשונה, אלא רק בגין החיובים לתקופה שעד הגשת התביעה. כזכור
- 21 בתביעה שבהליך הקודם נכללה טענה בדבר זכאות לשווי ל 8% משווי מכירות עתידיות שיתהוו.
- 22 מותר אכן לנסות ולהוכיח שווי כללי רעיוני של פי תזרים מכירות צפוי, על פי ניתוח כלכלי או חו"ד
- 23 וממנו לגזור האחוז המגיע – אם אכן מגיע הוא. ואכן בכתב התביעה המתוקן שבהליך הקודם בחר
- 24 התובע לתבוע גם שווי של 8% מסכום המכירות תולדת שיתוף הפעולה עם אידיאה, לתקופה אותה
- 25 בחר להגביל ל 3 שנים לעתיד מרגע תחילת המכירות (סעי' 25.2 לכתב התביעה המתוקן בת.א.
- 26 14666/05). השאלה אם הוכחה הזכאות לסעד זה או שוויו או אם התיימר התובע להביא ראיות
- 27 בענין זה, הנה שאלה אחרת. אלו עילות נתבעו ואלו סעדים נתבעו – את זאת יש ללמוד מכתבי
- 28 הטענות, עת בא ביהמ"ש להכריע האם אכן מוצתה עילה על סעדיה. והרי התשובה לשאלה זו לא
- 29 היתה משתנה גם אם היו מגיעים הצדדים לאותה הסכמה דיונית לדיון על דרך הפרשה עם רצפה
- 30 ותקרה, עוד בטרם שלב הגשת התצהירים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 37557-01-12 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

- 1 לא ניתן "לשריין" טענות וסעדים בכתב תביעה, ולו תחת הניסוח של סעד חלופי (כדי שלא תיחסם
- 2 הדרך לבררן במסגרת אותו הליך) ואז לטעון מאידך שפסה"ד שניתן על דרך הפרשה באותו הליך, לא
- 3 נועד לסלק גם אותם סעדים שמנסח כתב התביעה עצמו בחר לנסח כסעד חלופי. יש לכלול בכתב
- 4 התביעה את כל הסעדים שמקימה העילה וניתן לתבוע, או לבקש פיצול סעדים. ואם תאמר כי סעד
- 5 שטרם התגבש (מכירות עתידיות) אין זכאות לתבוע ולכן אין צורך בבקשה לפיצול סעדים, הרי
- 6 כאמור משעה שכן בחרו לתבוע, ברור שפסק הדין התייחס גם אליו ואין לאפשר לפתוח הענין מחדש.
- 7
- 8 ברי שההסכמה הדיונית ופסה"ד שניתן נועדו לחסל הפרשה מבחינת בעלי הדין שם, לרבות סילוק
- 9 הטענות בדבר זכות לתגמולים משווי מכירות עתידיות. ולא להוות רק פתח לסבב התדיינות נוסף
- 10 או מקצה שיפורים בגין אותה פרשה עצמה. יש בפסק הדין משום מיצוי עילתו של התובע כנגד
- 11 טרמוסיב, והוא נועד לסלק כל טענות כתב התביעה לרבות בגין סעדים חלופיים שנתבעו שם. עילת
- 12 התביעה שם התבססה כאמור על הפרת הסכם שכח"ט, ומכאן, שהתובע אינו יכול לתבוע בשנית
- 13 באותה עילה, אף אם היא נסמכת על נתונים אחרים. כמו כן, מעמדה של אידיאה בטרמוסיב היה
- 14 מעיקרי המחלוקת בתובענה הראשונה, והתברר לפניי כשאלה הנחוצה הכרעה בכדי לקבוע האם
- 15 הפרה טרמוסיב את ההסכם או לא (היינו האם מדובר במשקיע או בתשלום באמצעות מניות).
- 16 מהרגע בו נדונה סוגיה זו, אין בידי התובע להגיש תובענה נוספת המצריכה דיון בשאלה זו, אך משום
- 17 שחלקה של אידיאה בטרמוסיב גדל. לעניין זה נקבע כי "כאשר צד להליך מעלה טענה בדבר השתק
- 18 עילה בשל עילות תביעה זהות, המבחן לו נזקק בית המשפט חורג מן הבחינה הפרטנית של שני
- 19 כתבי התביעה זה מול זה. הוא בוחן האם על פי מהות הדברים מדובר בשתי התדייניות הנוגעות
- 20 לאותו עניין עצמו והאם הזכות או האינטרס המוגן שנפגעו בשתי התביעות זהים. כמו כן בוחן בית
- 21 המשפט את מידת הדמיון בתשתית העובדתית הניצבת ביסוד שני ההליכים" (ע"א 1545/08
- 22 מוסקונה נ' סולל בונה בע"מ (מאגר נבו), פס' 7, וכן ע"א 54/87 אמגר חברה לשיווק והשקעות בע"מ
- 23 נ' ק.י.מ.א. להשקעות ובנין בע"מ (מג' 347, 353).
- 24
- 25 12. כמו כן כלל מיצוי העילה אינו חל רק על טענות שהועלו ע"י בעלי הדין בהליך המשפטי הקודם,
- 26 אלא אף על טענות שהיה עליהם להעלותן (ע"א 9774/05 ראובן נ' רוקח (מאגר נבו), פס' 6). במקרה
- 27 זה, ידע התובע בתביעה הראשונה, או לכל הפחות היה עליו לדעת לאור טענות ההגנה של אידיאה, כי
- 28 טרמוסיב משלמת לאידיאה באמצעות מניות, היינו כי פעולות השיווק מתבצעות דרך טרמוסיב.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 12-01-37557 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

- 1 חרף זאת לא העלה כל טענה בנדון או שמר על זכויותיו בעילה זו, ואף לא ביקש היתר לפיצול סעדים
- 2 בגין ההשלכות של נתון זה. משכך, בעלת דברו היחידה של התובע לעניין תשלום התגמולים הינה זו
- 3 החתומה על ההסכם- היינו אידיאה, ועל כן יש לקיים את ההתדיינות בעניין זה מולה בלבד.
- 4
- 5 13. טעמיהם של כללים אלה שזכרו ידועים, ונוגעים לצורך למנוע סבבים נוספים של התדיינות
- 6 באותו ענין עצמו בין בעלי דין ולעתים חליפיהם. יש אינטרס בסופיות דיון : הן אינטרס לגיטימי
- 7 לנתבע עצמו ; והן לכלל ציבור המתדיינים, על מנת שבתו המשפט שמשאביהם מוגבלים, לא יוסיפו
- 8 ויועסקו על ידי אותו בעל דין בבירור אותו סכסוך שוב ושוב, על חשבון עניינו של כלל הציבור.
- 9
- 10 14. ככל שיהיה צורך בבירור אגבי של מעמדה של אידיאה בטרמוסיב, לצורך הכרעה בתביעה כנגד
- 11 אידיאה, הרי שעדיין אין בכך כדי להותיר את טרמוסיב כנתבעת וחייבת פוטנציאלית. העילה נגדה
- 12 מוצתה בפסק דין לפי סעי' 79א שהיה בו משום קניית סיכון וסיכוי הדדי של שני הצדדים ועוד לאחר
- 13 הליך של שמיעת ראיות.
- 14
- 15 15. אזכיר כי פסק דין לפי סעי' 79א, חרף העובדה שניתן הוא בלא הנמקה, כוחו עמו להקים השתק
- 16 פלוגתא, ולא אחת (ואף בענייננו) גם השתק עילה. ואפילו משעה שמדובר על פסק דין שניתן
- 17 בביהמ"ש לתביעות קטנות. עיין : [רע"א 1958/06 סויסה נ' צ'מפיון מוטורס](#) (גם שם כאמור דובר על
- 18 פס"ד שניתן על דרך הפשרה – עיין בסעי' א של פסה"ד).
- 19
- 20 לאור האמור אני מורה על דחיית התובענה כנגד טרמוסיב מחמתו של מעשה ביי"ד.
- 21

העדר יריבות

- 22
- 23
- 24 16. בקשה זו הוגשה מטעם אלבו, אשר טען כי התובע מבסס את התביעה כנגדו על הטענה כי הוא
- 25 אחד מבעלי המניות באידיאה וזה שאישר את הסכם ההתקשרות נשוא כתב התביעה, ותו לא.
- 26 לטענתו, מעולם לא חתם באופן אישי על הסכם ההתקשרות כלשהו עם התובע, ומלבד מספר הודעות
- 27 דוא"ל המעידות על אישור ההסכם מתוקף מעמדו של אלבו באידיאה, לא צירף התובע כל מסמך
- 28 המעיד אחרת. התובע לא טען להרמת מסך או ביסס את תביעתו על התנהלות לא הוגנת של אלבו,
- 29 ועל כן על פי סעיף 101(3) לתקסד"א, יש למחוק את התביעה בהעדר יריבות.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 37557-01-12 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

- 1 לטענת אלבו, לתאגיד המשפטי (במקרה זה אידיאה), אישיות משפטית נפרדת אשר אינה מאפשרת
- 2 הגשת תביעות כנגד האורגנים שבה אלא בנסיבות חריגות, אשר במקרה דנן אינן מתקיימות.
- 3
- 4 לכך השיב התובע, כי תנאי ההסכם ביניהם הועלו על הכתב בתכתובות דוא"ל שהוחלפו בינו לבין
- 5 אלבו, עד ליום 23.01.05, עת אישר את הערותיו של התובע ובהתאם את ההסכם בנוסח שצורף.
- 6 לטענת התובע, לא ציין אלבו כי הוא חותם בשם אידיאה, לא ציין את מעמדו בחברה ולא ציין
- 7 חותמת של החברה. לפיכך הוא טוען כי מעמדו של אלבו צריך להידון במסגרת כתב התביעה.
- 8
- 9 17. חרף הזהירות הידועה בה על ביחמ"ש לנקוט בטרם יורה על סילוק תביעה על הסף, הרי
- 10 במקרים המתאימים, וזה אחד מהם, אין להירתע מתוצאה זו. ואין לגרור הצדדים להליך סרק
- 11 כאשר התוצאה זהה, אף אם יונח לצרכי הבקשה שכל הנטען בתביעה - אמת. גם דין בקשה זו
- 12 להתקבל, שכן גם אם אניח לטובת התובעת, לצורך הדיון בלבד שכל העובדות כשיטתו עדיין אין הוא
- 13 זכאי לסעד כלפי אלבו. עיון בנספח ב' לכתב התביעה עצמו יש בו כדי להפריך טענת התובע בדבר
- 14 היריבות מול אלבו. בהודעת הדוא"ל הראשונה ששלח אלבו לתובע מופיע בבירור תפקידו בחברה,
- 15 ובהסכם גופו אף מצויין כי התגמולים ישולמו בגין שיווק המוצרים ע"י אידיאה ולא ע"י אלבו עצמו.
- 16 לא יכול להיות חולק כי התובע ידע שאינו חותם על הסכם אישי מול אלבו אלא מול אידיאה,
- 17 ולראיה- שאף את כתב התביעה הגיש כנגד אידיאה כאשר אלבו הינו נתבע משני. והרי את
- 18 ההתקשרות החוזית מול אידיאה הוא מבסס על אותם חילופי מיילים עם אלבו, שם נזכר כאמור
- 19 שהתשלום יבוצע על ידי אידיאה. כמו כן, אף בפעולותיו לא פעל התובע ליצירת קשר בין אלבו האדם
- 20 לטרמוסיב אלא בין חברת אידיאה לטרמוסיב, וגם בכך יש כדי ללמד על מעמדו של אלבו כאורגן
- 21 גרידא בחברה.
- 22
- 23 לעניין זה נקבע לא אחת בפסיקה כי אישיותו המשפטית הנפרדת של התאגיד מקנה לו את הזכות
- 24 להתקשר בחוזים ומטילה עליו את הסיכון של תביעה בגין הפרת התחייבויות שנטל על עצמו (ת"א
- 25 (ת"א) 1593/00 Offshore Aviation Holdings נ' Jet Aviation Components & Aircraft (מאגר נבו, פס' 9). אין חולק כי התאגיד אינו יכול לעשות כן בעצמו, בהיותו אישיות
- 26 משפטית ערטילאית, ולשם כך עליו להיעזר בבני אדם, בשר ודם, אורגנים מטעמו. העובדה
- 27 שההתנהלות הפרונטאלית הנה תמיד מול בני אדם, אין בה כדי לאיין במחי יד תורת האישיות
- 28 המשפטית הנפרדת ולהקים יריבות אישית בתביעה כנגד בעל מניות או אורגן בתאגיד.
- 29

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 12-01-37557 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
  - 22
  - 23
  - 24
  - 25
  - 26
  - 27
  - 28
  - 29
  - 30
- אכן תביעה מן הסוג האחרון אפשרית היא בעקרון. אולם אז יש לטעון במפורש בכתב הטענות שמדובר בטענה להרמת מסך או לחיוב אישי של אורגן. ולהמחיש מכוח מה נטענות עילות אלה.
- בין להרמת מסך (כלפי בעלי המניות) ובין עילה בדין המהותי (בין חוזית בין נזיקית) מכוחה מבוקש להטיל חיוב אישי על בעל תפקיד בחברה. והנה לא בכתב התביעה ולא בתגובה לבקשה, מעבר לאזכורו של אלבו כבעל דברו, לא טען התובע לעילה של הרמת מסך או חיוב אישי. טענתו בתשובתו לבקשה מתמקדת כאמור בשאלת היריבות האישית היינו מי היה בעל דברו, האם אידיאה או אלבו. היינו אין כאן בפועל דרישה לחייב את אלבו בחוב של חברת אידיאה, בין מכוח הרמת מסך ובין מכוח חיוב אישי. אלא תביעה "חלופית" מטעמי הזהירות למידה ויקבע שבעל דברו של התובע היה אלבו אישית ולא אידיאה. אלא שתביעה זו "שלמען הזהירות" מופרכת כאמור על פניה על פי צירופי כתב התביעה עצמו, ועל פי המסכת הנטענת הן בגלגול הנוכחי והן בגלגול הקודם.
- כפי שצינו הנתבעים, לא הניח התובע כל תשתית עובדתית ולו ברמת הטענה המצביעה על התנהגות חריגה של אלבו המחייבת הרמת מסך, או חיוב אישי. טענתו בעלמא כי יש לדון במעמדו של אלבו אינה מספיקה על מנת להותיר את אלבו כנתבע בעילה שלא נטענה. טענה לחיוב אישי או להרמת מסך הנה מעילות התביעה שצריכות למצוא ביטוי מפורש בכתב התביעה (ובודאי בכתב תשובה לבקשה לסלק התביעה). ואז גם יש לפרט מדוע יש להרים מסך ומדוע יש להטיל חיוב אישי.
- עם זאת בקשה זו שהוגשה על ידי בא כוחן המשותף של אידיאה ואלבו, הנה כבקשה שבאה אף מטעם אידיאה. לפיכך תושתק האחרונה בהמשך הדרך מלטעון טענה של היעדר יריבות, וכי היריבות היתה מול אלבו. זאת להבדיל מטענות הגנה שלגוף העניין.
- משכך, אני מורה גם על מחיקת התביעה כנגד אלבו מחמת העדר יריבות.
- העדר סמכות מקומית**
18. טענה אידיאה, כי לא חלה על הצדדים אף אחת מהחלופות המנויות בסעיף 3(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, המקנות לביהמ"ש בחיפה את הסמכות המקומית לדון בתובענה: אידיאה מנהלת את עסקיה במקום מושבה ברמת גן, ההסכם נשוא כתב התובענה "נחתם" ברמת גן.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 12-01-37557 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

19. [תקנות סדר הדין האזרחי](#), תשמ"ד 1984 – מחייבות כידוע תובע לפרט בכתב תביעתו את
העובדות המקימות סמכותו המקומית והעניינית של בית המשפט שלו הוגשה התביעה. ראה תקנה
(6) לתקנות הנ"ל.
על התובע הנטל להמחיש העובדות המקימות סמכותו של בית משפט זה ביחס לחברת אידיאה. אם
לא המחיש – זכאית אכן אידיאה כנתבעת להנות מן הכלל ש"הולכים אחר הנתבע"; כלל שמצא
עיגונו בחלופה של תק' 3(א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, שמציבה חלופת הסמכות המקומית
שעניינה במקום מגוריו או מקום עסקו של הנתבע.
להלן אתייחס לחלופות שהציב התובע בתשובתו לבקשה.
20. א. השיב התובע, כי קיימת תניית שיפוט ייחודית בינו לבין טרמוסיב המקנה את הסמכות
לבימה"ש בחיפה. ואולם, התביעה נגד טרמוסיב סולקה כאמור על הסף על פי בקשה נפרדת. ואף
אלמלא כן ממילא לא היתה חלה אותה תניה ביחסים שמול אידיאה.
ב. ביחס לסמכות המקומית בתביעה מול אידיאה טענת התובע הנה כי הסכם ההתקשרות עם
אידיאה נכרת באמצעות הדוא"ל.
התובע הפנה לפסק דין אשר ניתן לאחרונה ע"י בית המשפט העליון בנושא הסמכות המקומית
באינטרנט, ולפיו: "תקנה 3(א)(5) קובעת בעיקר את מקום בירורן של תביעות נזיקין. המקרה דנן
מיוחד בכך שאין מקום מסוים אחד למעשה בגינו תובעים. המעשה – פרסום לשון הרע – התבצע
באינטרנט, אליו קיימת גישה מכל מקום, ולפיכך מקום המעשה, לשיטת המבקשים, הוא כל
מקום. לשיטתם, משהתבצע המעשה "בכל מקום" – כל בית משפט בארץ קונה סמכות לדון
בתביעה. המשיב טוען מנגד, כי כאשר המעשה בוצע "בכל מקום" בעולם – יש לבחון אל מי כוון
המעשה, במקרה דנן, הפרסומים. לשיטתו, משום שהפרסומים כווננו לגורמים בחו"ל, אף בית
משפט בארץ אינו קונה סמכות לדון בתביעה מכוח החלופה שבתקנה 3(א)(5). מקובלת עליי עמדת
המבקשים בעניין זה. המעשה שבשלו הם תובעים הוא הפצת מאמרים המהווים, לטענתם, לשון
הרע, באינטרנט. אינני מקבלת את עמדת המשיב, לפיה יש לבחון למי יועד הפרסום הפוגעני.
בתביעות לשון הרע, המבוססות על פגיעה בשמו של התובע וביזויו, אין ולא חייב להיות יעד
ספציפי לפרסום. מהפן המעשי, גם אם כווננו הדברים להזיק לתובע אצל אדם מסוים או רשות
מסוימת – עצם פרסום ברבים פוגע או עלול לפגוע בשמו הטוב אצל כולי עלמא. יתרה מכך;

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 12-01-37557 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

- 1 במקרה דנן, טענת המשיב לפיה מטרת הפרסום על פי המבקשים היתה פגיעה בהם בחו"ל- אינה
- 2 עולה בקנה אחד עם כתב התביעה, שם טענו המבקשים מפורשות, כי "הנתבע מפרסם ברשת
- 3 האינטרנט מאמרים רבים ובהם דברי הכוזב המכוונים לכולי עלמא" (סעיף 5(ד) לכתב התביעה).
- 4 הפרשנות המוצעת על ידי המשיב נדחית, אפוא. משפורסמו הדברים ברשת האינטרנט, הם
- 5 חשופים לעיני כל. משכך, המעשה שבבסיס התביעה בוצע בכל מקום. המבקשים רשאים היו, על
- 6 כן, להגיש תביעתם לכל מחוז שיפוט בארץ, ובכללו מחוז מרכז. מסקנה זו נלמדת גם מהיקש פשוט
- 7 לפסיקה שיצאה מלפני בית משפט זה בעניין עיתונות כתובה" (רע"א 530/12 יעקובוביץ נ' זיאס
- 8 (מאגר נבו), פס' 12-14).
- 9
- 10 אזכיר שענייננו שלנו אינו בתביעת לשון הרע וב"פרסום" כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע. פסיקה זו
- 11 עוסקת בתקנה 3(א)(5) לתקנות סדר הדין האזרחי, שמציבה את חלופת "מקום המעשה או המחל
- 12 שבשלו תובעים".
- 13
- 14 התקנה מכוונת בעיקרה לתביעות נזיקין (כאמור בפסה"ד הנ"ל); לרבות בעילה שלפי חוק איסור
- 15 לשון הרע, שהיא שנדונה באותו מקרה. לא בתביעות שעניינן הפרת חוזה, בהן ניתן לקבוע בבירור
- 16 את המקום שנועד לקיום ההתחייבות, מקום עסקיו של הנתבע וכיו"ב. אכן קשה להלום שמשעה
- 17 שמדובר על חוזה בין שניים או אף יותר, אך מכל מקום בין מספר מוגדר וסופי של צדדים, חל אותו
- 18 הרציונל שבאותו פסק דין (שנקבע לגבי פרסום באינטרנט בתביעת לשון הרע) ש"המעשה שבבסיס
- 19 התביעה בוצע בכל מקום". בענייננו אין אין מדובר על פרסום לשון הרע הנגיש לרבים באינטרנט,
- 20 אלא על משלוח מייל מצד א' לצד ב'. עניין אחרון זה דומה יותר לשיחת טלפון (ראה להלן).
- 21
- 22 לא זו אף זו, התובע עצמו בתגובתו אמנם הפנה לאותו פסק דין אך לא טען לחלופת תק' 3(א)(5)
- 23 שהיא שנדונה כאמור באותו פסק דין (וכאמור ממילא קשה להלום שהיא מתקיימת בענייננו). הוא
- 24 טוען לחלופות אחרות המקימות הסמכות המקומית לשיטתו: המקום שנועד או שהיה מכוון לקיום
- 25 ההתחייבות (תק' 3(א)(3) או מקום יצירת ההתחייבות (תק' 3(א)(2)). חרף זאת, את שתי החלופות
- 26 הנ"ל הוא משתית על כך שההסכם נכרת בחלופי מיילים שבינו לבין מר אלבו מטעם אידיאה, וזאת
- 27 בתאריך 23.1.05 (נספח ב' לתביעה). יצוין כי נספח ב' כולל שלושה מיילים. שניים מן התובע לאלבו
- 28 ומאלבו לתובע מה 6.1.05; השלישי הוא מייל מאלבו לתובע בו כותב אלבו "היי מוטי, הערותיך
- 29 מקובלות עלינו. ההסכם על פי הנוסח שצירפת. בברכה, דני". על קיבול זה של אלבו מטעם
- 30 אידיאה, משתית התובע טענת כריתת ההסכם במייל מיום 6.1.05.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 12-01-37557 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

- 1
- 2 21. אכן את העובדות להן יש להידרש לצורך הסמכות המקומית יש ללמוד מכתב התביעה. זה הכלל.
- 3 השאלה אם הציב התובע העובדות הנדרשות, להמחשת המחוז שלבתי המשפט בו קנויה הסמכות
- 4 המקומית. כפי שיחזור התשובה שלילית.
- 5
- 6 כרגע נשכיר כי אידיאה מנהלת את עסקיה במרכז הארץ, רמת גן, וקיבול ההצעה מכוחו נכרת
- 7 ההסכם, לשיטת התובע עצמו, נעשה גם כן על ידי אידיאה, באותו מייל מ 6.1.05.
- 8
- 9 22. ביחס לחלופה של מקום יצירת ההתחייבות:
- 10
- 11 א. אכן האינטרנט מציב אתגרים רעיוניים במה שקשור לשאלות של סמכות מקומית, כאשר לפחות
- 12 בחלק מן המקרים נחזה שכללי הסמכות המקומית שבתקנות סדר הדין האזרחי לא התאימו עצמם
- 13 למציאות החדשה שהתהוותה. אולם לטעמי, השימוש באינטרנט לצורך משלוח מייל אינו מטה קסם
- 14 ההופך את מקום יצירת ההתחייבות לכל מקום שהוא, וגם לא (בהכרח) למקום מושבם של שני
- 15 הצדדים על פי בחירת התובע. לטעמי הנפקות של שימוש באינטרנט ביחס לסמכות המקומית, הנה
- 16 תלוית נסיבות ומאטריה, על פי מבחן משולב פונקציונלי ומהותי.
- 17
- 18 אמנם מייל ניתן לשלוח מכל מקום, והנמען יכול לצפות בו מכל מקום. אך כפי שנרמז, לא דין תביעת
- 19 לשון הרע בגין פרסום באתר אינטרנט הנגיש לצפיה ע"י מסי' לא מוגדר של אנשים מכל מקום, כדין
- 20 משלוח מייל מפלוני לאלמוני. המייל ניתן למשלוח מכל מקום, וניתן לצפות בו מכל מקום, אך בכך
- 21 תם הדמיון. באותה מידה ברור שהשולח הוא אחד, שאינו שולח בפועל המייל מכל מקום בו זמנית,
- 22 אלא ממקום אחד בו הוא נמצא (פיסית) לעת המשלוח. ואמורים הדברים גם בנמען הספציפי לעת
- 23 הצפיה במייל, גם אם מקום המשלוח והצפיה הנם מקריים.
- 24
- 25 אין בענייננו אנאלוגיה תקיפה למאטריה של מכירת מוצרים באינטרנט באתר מקוון או פרסום לשון
- 26 הרע הניתן לצפיה מכל מקום, והמעשה שם כמו נעשה בכל מקום. בענייננו עסקין בטענה להצעה
- 27 וקיבול חוזי "קלאסי" בין שני צדדים בלבד, באמצעות חלופי מיילים.
- 28
- 29 ב. האם בנסיבותנו עצם העובדה שהפלטפורמה הטכנולוגית בה נעשה שימוש לשם משלוח המייל
- 30 הנה רשת האינטרנט היא הנותנת לעניין הסמכות המקומית? : תוצאה כזו אינה מסברת האוון.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 12-01-37557 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

- 1 משעה שמדובר כאמור בתביעה שיסודה בחוזה בין שני צדדים, והתביעה עצמה (שצריכה להציב
- 2 העובדות המקימות סמכות מקומית לערכאה לה הוגשה התביעה) אינה מציבה או מתיימרת להציב
- 3 המקום ממנו נשלח מייל הקיבול החוזי, הרי נראה לי שלצורך סמכות מקומית נכון להניח חזקה
- 4 שבהגיון, המציבה מקום המשלוח של המייל בחפיפה למקום המגורים או העסקים של השולח, ככל
- 5 שיש מקום מושב כזה הניתן לקביעה. במקרה של חברת אידיאה הנתבעת – מדובר ברמת גן.
- 6 ג. משעה שניתן לקבוע את מקום הקיבול הרעיוני הנטען ועל פי העובדות הנטענות בתביעה עצמה,
- 7 המציבה החוזה כמי שנכרת במייל מ 6.1.05 ואותו מייל –קיבול נשלח על ידי אידאה, הרי שזה
- 8 מקום הקיבול ומקום יצירת ההתחייבות החוזית אותו יש לקבוע. היינו רמת גן.
- 9
- 10 המקרה אנאלוגי לחוזה בעל פה שנכרת בשיחת טלפון, במקרה בו ניתן לאתר זהות המציע והניצע –
- 11 המקבל, על פי העובדות הנטענות בתביעה. רואים את ההסכם כנכרת במקום בו נעשה הקיבול. אם
- 12 כן, לו דובר בשיחת טלפון בה נכרת הסכם בעל פה בין שניים שניהלו מו"מ, ואחד מהם ב' הביע
- 13 הסכמה להצעת חברו א' במלים "אני מקבל הצעתך", בדומה למייל של אלבו, הרי שמקום יצירת
- 14 ההתחייבות הוא המקום ניהל ב' את השיחה. ובעניינו שלנו כאמור מקום המושב של אידיאה, רמת
- 15 גן.
- 16
- 17 מכל מקום התוצאה לא תשתנה אם אקבע שיש להמחיש פוזיטיבית, ולו ברמת הטענה בכתב
- 18 התביעה, מהו המקום ממנו נשלח מייל הקיבול. שכן אם לא ניתן לקבעו כלל, הרי לא המחיש
- 19 התובע, שעליו הנטל, שמקום יצירת ההתחייבות הנה במחוז חיפה שבו הגיש התביעה.
- 20
- 21 מקובלת עלי הגישה העקרונית שהובעה בתא"ק 11291-09-11 אוכל טוב באמת בע"מ נ' שלי (מאגר
- 22 נבו)). בשונה מאותו מקרה, ניתן כאמור לקבוע בעניינו שעל פי העובדות הנטענות בתביעה עצמה
- 23 מדובר בקיבול במו"מ בין שניים, כאשר אותו קיבול נעשה במייל שנשלח מן הנתבעת. אלא שיש
- 24 כאמור לראות במקום הקיבול את המקום ממנו נעשה הקיבול היינו נשלח מייל הקיבול: מקום
- 25 המושב של חברת אידיאה ברמת גן.
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 12-01-37557 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

23. באשר לחלופת המקום שנועד לקיום ההתחייבות :

- 1
- 2
- 3 א. הכלל המקובל הנו שיש ללכת בענין זה בעקבות הדין המהותי קבוע בסעי' 44(א) לחוק החוזים
- 4 (חלק כללי), בצירוף סעי' 61 לחוק הנ"ל: ראה למשל 18668/02 (חי') עיריית רמלה נ' בלושטיין מפות
- 5 בע"מ. וראה א. גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, מהד' שמינית, עמ' 28. סעי' 44(א) קובע כי " **חיוב**
- 6 **שלא הוסכם על מקום קיומו, יש לקיים במקום עסקו של הנושה ואם אין לו מקום עסק –**
- 7 **במקום מגוריו הקבוע.**"
- 8
- 9 ב. אם כן, אם לא הוסכם על מקום קיומו של החיוב (ובמייל מ 23.1.05 אין אינדיקציה להסכמה כזו)
- 10 הרי שיש לקיים החיוב במקום עסקו של הנושה, הוא התובע. ואם אין לו מקום עסק – במקום
- 11 מגוריו הקבוע. כך, מכוח סעי' 44(א) הנ"ל.
- 12
- 13 אלא מה?: שגם התקיימות חלופה זו יש להמחיש ביחס למחוז השיפוט בחיפה. **התובע לא פירט**
- 14 **בכתב התביעה מהו מקום עסקו.**
- 15
- 16 לא אחת שוכחים שסעי' 44(א) על פי נוסחו אינו מציב חלופות של מקום עסק ומקום מגורים. לא
- 17 חלופה אלא הירארכיה. ביחס לחיוב שלא הוסכם על מקום קיומו, אם יש מקום עסק לנושה, הרי
- 18 שאינן עוברים כלל לשאלה מהו מקום מגוריו, והמקום שבו יש לקיים החיוב (ולו קנויה הסמכות
- 19 המקומית) הנו מקום עסקו של הנושה, בלא חשיבות לשאלה מהו מקום מגוריו. לכן תובע הטוען
- 20 לחלופת המקום שנועד לקיום ההתחייבות חייב להתייחס קודם כל לשאלה האם יש לו מקום עסק
- 21 והיכן, אף אם פירט כתובת מגוריו בכתב התביעה. לא עשה כן – לא יוכל לטעון שהמחיש מהו
- 22 המקום שנועד לקיום ההתחייבות, אפילו ציין כתובת מקום מגורים; שכן לא אמורים לעבור כלל
- 23 לחלופה של מקום מגורים אם יש מקום עסק. להזכיר: בענייננו מדובר בתובע הטוען להתקשרות
- 24 מכוח עסקו. אך למעלה מן הצורך, **התובע אף לא טרח לקיים חובתו לפרט בכתב התביעה מהו**
- 25 **מקום מגוריו**. גם בתשובתו לבקשה לא נרפא הפגם והתובע לא ציין לא אם יש לו מקום עסק ואם
- 26 כן היכן, ואם אין - מהו מען מגוריו. יכול שהתובע עובד מהבית או מעסק באזור חיפה, אך יכול גם
- 27 שלא. יכול שאין לו בכלל מקום עסק קבוע ויכול שכן.
- 28

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 12-01-37557 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

לא על ביהמ"ש לדרוש השלמות מתובע שהשמיט פרטים נדרשים מכתב התביעה, ואין לדרוש מבית המשפט שיעסוק בספקולציות או מלאכת בילוש או התחקות אחר נתונים שעל התובע להציב באופן ברור ועוד בכתב התביעה, ביחס לסמכות המקומית. על התובע החובה לפרט בכתב התביעה כל העובדות המקימות סמכות עניינית ומקומית לבית המשפט שאליו הגיש התביעה. מקל וחומר שמשעה שהוגשה בקשה, אם כבר נפל חסר מעין זה, היתה חובה לתובע להתייחס לדברים באופן ברור בגדר תשובתו לבקשה. להמחשה נא עיין בבש"א (מחוזי - חי') 16185/02 **בנק לאומי לישראל בע"מ נ' יאיר אולמרט**.

משעה שתובע אינו מציב הנתונים באופן ברור, הרי יכול שאין סמכות מקומית, ויכול שמדובר במחדל שאלמלא נפל היה מתברר שיש סמכות מקומית. אך התוצאה כאמור אחת. הנתבעת אידיאה המחישה קיום חלופת תק' 3(א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי ביחס לבית משפט השלום בת"א אליו התבקשה ההעברה. התובע לא המחיש כפי חובתו, התקיימות חלופה המקימה סמכות לבתי המשפט במחוז חיפה. דין הבקשה להתקבל אף ביחס לסמכות המקומית.

24. באשר לטענת התובע כי בימ"ש זה כבר נחשף לפרטי התיק ומשכך יהא יעיל יותר לנהל בו את הדיון: ממילא לא נערך דיון כלשהו במערכת היחסים שבין התובע לאידיאה, ומכל מקום אין בטענת יעילות כדי להקים סמכות מקומית.

25. לאור האמור:

א. התביעה כנגד נתבעת 2, חברת טרמוסיב, נדחית על הסף מטעמו של מעשה ב"ד.
ב. התביעה כנגד נתבע 3, מר דני אלבז, נדחית על הסף בהיעדר יריבות.
ג. הבקשה להעברת התביעה מחוסר סמכות מקומית ביחס לנתבעת שנותרה – חברת אידיאה - מתקבלת. אני מורה על העברת התובענה לבית משפט השלום בתל אביב. המזכירות תדאג ליישום.

התובע ישא בהוצאות הנתבעים בבקשות בסך כולל מע"מ של 3000 ₪.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 12-01-37557 סלע נ' חברת אידיאה פלוס בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

1
2
3
4
5
6

ניתנה היום, י"ט תשרי תשע"ג, 05 אוקטובר 2012, בהעדר הצדדים.

יואב פרידמן, שופט

7
8